

Більш високий коефіцієнт кореляції спостерігався нами між рівнем розвитку якості «швидкість» і біологічним віком дівчат. Він дорівнював 0,683. Відповідно до кількісної міри кореляційного зв'язку він відповідає середньому рівню показника.

В цьому зв'язку досить важливим є той факт, що як розвиток фізичних якостей, так і біологічні можливості організму не можна розглядати як незмінний фонд, непорушний капітал, переданий у спадок.

Їх можна тренувати, помножувати, контролювати в ході життя і це залежить від усїєї системи та способу життя людини.

Підводячи підсумки, можна зробити висновок, що біологічний вік відображує зниження функціональних можливостей організму і його працездатності. Через те батарея тестів, яка використовується для визначення біологічного віку, несе необхідну інформацію.

Використання фізичних вправ дає можливість оцінювати фізіологічні резерви організму, загальну фізичну тренуваність, виявляти невідкриті функціональні вади і визначати функціональний стан важливих систем організму, які в процесі функціональної діяльності деформуються під впливом стресогенних факторів. Різниця профілів хронологічного і біологічного віку дозволить організувати спеціальну психологічну, психофізіологічну і фізичну підготовку з метою корекції деформуючого функціонального стану людини і наближення хронологічного віку до біологічного.

Роль дерматовенерологічної служби в формуванні здорового способу життя.

М.Ю.Курган

Головний лікар КЗ Кіровоградського обласного шкірвендиспансеру

Однією із основних функцій дерматовенерологічної служби, крім лікування шкірновенерологічних хвороб, є профілактика цих захворювань та широка санітарно-просвітня робота серед населення, особливо молоді, стосовно здорового способу життя, статевого виховання та профілактики інфекцій, що передаються статевим шляхом. Дерматовенерологічна служба області спільно з обласним центром здоров'я забезпечує інформованість населення у питаннях здорового способу життя шляхом організації санітарно-освітньої роботи серед населення та навчальної роботи серед медичних фахівців для підвищення сексуальної та репродуктивної культури серед молоді.

Венеричні хвороби, або інфекції, що передаються статевим шляхом, відносять до найбільш частих у людській популяції, від 25 до 50% чоловіків та жінок хворіють на ці хвороби хоча б один раз у житті. Окрім сифілісу та гонореї, серед хвороб, які передаються статевим шляхом, окреме місце займають венеричні інфекції нового покоління, які мають особливий соціально-економічний резонанс. На початку 80-х до цих хвороб почали відносити: хламідіоз, мікоплазмоз, вірусні уrogenітальні інфекції. Вони доволі поширені в середовищі та передують виникненню різноманітної патології, викликають серйозні наслідки для здоров'я чоловіків, жінок та дітей, обумовлюють різноманітні синдроми та стани, які виходять за рамки традиційної венерології, що в свою чергу призводить до погіршення репродуктивного здоров'я популяції в цілому, впливаючи на демографічні показники.

У сучасних умовах особливе місце серед ЗПСШ займають: трихомоноз, хламідіоз, мікоплазмоз, гострокінцеві конділоми, вірусні та кандидозні уrogenітальні інфекції, ВІЛ-інфекція.

З причин почастищення ЗПСШ слід вказати на значне зниження рівня життя населення, поширення алкоголізму та наркоманії, зміну моральних цінностей, ранній початок статевого життя, відсутність програм сімейного та статевого виховання на державному рівні. Не можна забувати про міграційні процеси населення, які не можуть не відбитися на епідеміологічній ситуації в Україні і які є причиною появи нових збудників венеричних хвороб.

Протягом 2010 року лікарями обласного шкірновенерологічного диспансеру спільно з обласним центром здоров'я для населення, особливо молоді та учнів навчальних закладів різного рівня, прочитано 582 лекції, проведено 1824 бесід, 75 вечорів, опубліковано 3 статті в обласній пресі та 2 виступи по радіо.

Питання профілактики та запобігання розповсюдженню інфекційних хвороб, що передаються статевим шляхом, перебуває під постійним контролем управління охорони здоров'я облдержадміністрації.

Термін «венеричні хвороби» запропонував у 1527 р. французький учений Жан де Бетанкур. Венера в римській міфології – богиня весни, покровителька садів та городів, під впливом грецької культури їй почали приписувати і функції Афродіти – грецької богині кохання та краси. Ці хвороби дуже давні, відомі ще до нашої ери. На відміну від звичайних інфекційних захворювань венеричні хвороби не залишають після себе імунітету і при повторному зараженні хвороба розвивається знову. При венеричних хворобах видужання не настає само по собі, без медичної допомоги людина не може позбутися такої хвороби і хворіє на неї все життя.

Найбільш поширеними та відомими серед венеричних захворювань є сифіліс, гонорея, трихомоніаз. Основний шлях передачі – статевий, рідко – побутовий (це стосується дітей, ослаблених людей та людей похилого віку). Отож, заразитися людина венеричною хворобою чи ні – прямо залежить від її поведінки, а за умови правильної поведінки ймовірність захворювання знижується до нуля. Велику роль відіграє в боротьбі з цими хворобами виховання: щоб не заразитися, треба знати, як і чому ці хвороби виникають і поширюються.

Сифіліс – це хронічне інфекційне венеричне захворювання, яка вражає статеві органи, шкіру, внутрішні органи, нервову систему. На шкірі сифіліс проявляється висипом, у вигляді виразки на статевих органах, інколи – на тулубі та кінцівках. Найнебезпечніше ураження інфекцією внутрішніх органів та нервової системи, а також вплив на плід у вагітних жінок, хворих на сифіліс.

Гонорея та трихомоніаз - венеричні захворювання, що вражають сечостатеву систему. Хвороба супроводжується гнійним виділеннями із статевих органів. Найчастіше ускладненням цих хвороб є чоловіче та жіноче безпліддя, хронічні запальні процеси сечостатевої системи, але ці хвороби можуть перебігати без симптомів, деякі мають невизначений інкубаційний період. Не існує і вакцин проти ЗПСШ, тому логічно направити всі зусилля на профілактику захворювань, адже краще попередити хворобу, ніж її лікувати.

Як застерегти себе від венеричних хвороб? По-перше уникати випадкових статевих зв'язків, не вести безладне статеве життя, мати постійного статевого партнера, користуватися бар'єрними методами захисту-презервативами, що зменшить ризик зараження, при будь-яких підозрах на венеричну хворобу звертатися до лікаря, не займатися самолікуванням, дотримуватись статевої гігієни.

Сьогодні не можна оминути також таку проблему, як ВІЛ-інфекція, СНІД. Медики часто спостерігають у одного пацієнта наявність однієї з венеричних хвороб та ВІЛ інфекції.

СНІД – синдром набутого імунodefіциту – це термінальна стадія інфекційної хвороби, що має назву ВІЛ-інфекція. Збудником хвороби є вірус імунodefіциту людини (скорочено ВІЛ), який вражає клітини крові, що захищають організм людини від інфекційних захворювань, розвитку злоякісних пухлин та інших уражень. Внаслідок дії ВІЛ відбувається глибоке ушкодження імунної системи, і людина стає беззахисною перед збудниками різних інфекцій.

Джерелом ВІЛ-інфікування є носій вірусу, здатний заражати здорову особу. Зараження відбувається, коли вірус з організму ВІЛ-інфікованого разом з кров'ю, спермою чи виділенням піхви, або з грудним молоком матері потрапляє в кров здорової людини. Підступність ВІЛ-інфекції у тому, що після зараження людина може тривалий час не відчувати ознак хвороби, вважати себе здоровою і водночас заражати інших.

Венеричні захворювання та СНІД становлять істотну загрозу для здоров'я майбутніх поколінь та генофонду народу України. Успішна боротьба з венеричними хворобами можлива лише за умови скоординованих спільних дій правоохоронних органів, закладів охорони здоров'я, освіти та інших зацікавлених у цьому осіб.

Вірус передається статевим шляхом – при статевих стосунках з ВІЛ-інфікованою особою, коли через слизову оболонку статевих органів (піхви, члена), прямої кишки чи ротової порожнини вірус проникає в організм статевого партнера;

СНІД не передається через піт, сечу, слюзи, слину, оскільки кількість вірусних частинок в цих рідинах надзвичайно мала для зараження; побутовим шляхом: через повітря при чханні, кашлі, при спільному проживанні, роботі в одному приміщенні, користуванні посудом. Не треба боятись подати руку чи обійняти інфіковану і хвору людину, не страшні також дружні поцілунки, коли на губах відсутні виразки чи тріщинки. Безпечним щодо зараження ВІЛ є спільне відвідання місць громадського користування – бані, сауни, басейну, туалету. СНІДом не можна заразитись в громадському транспорті.

Оценка факторов риска и их роль в формировании кислородной недостаточности у курсантов ДЛАУ

*Г.А. Лещенко, доц., канд.пед.наук
Государственная летная академия Украины*

Необходимым условием жизнедеятельности любой биологической структуры является непрерывное потребление энергии. Эта энергия расходуется на пластические процессы, т.е. на сохранение и обновление элементов, входящих в состав данной структуры, и на обеспечение ее функциональной активности.

Все животные получают необходимую им энергию при метаболизме содержащихся в пище углеводов, жиров и белков. Однако клетки животных организмов не способны непосредственно использовать энергию питательных веществ. Последние должны предварительно пройти многочисленные превращения, совокупность которых называется биологическим окислением. В результате биологического окисления энергия питательных веществ переходит в легко